

Mevi 102 vår 2017 – Evaluering fra emneansvarlig

Faglærers vurdering av gjennomføring

Emnet har hatt omtrent 100 studenter hvorav de fleste går bachelorprogram og årsstudium i medievitenskap, mens noen går bachelor i film og tv, og enkelte tilhører andre program ved fakultetet.

Undervisningen har vært delt i tre moduler:

- Kvantitativ metode: forelesninger, lab og innleveringsoppgaver
- Kvalitativ metode: forelesninger, metodeverksted, gruppeoppgave under veiledning
- Teori og forskningshistorie: forelesninger og seminarløp med øvingsoppgaver. En gjesteforelesning ved Ida Aalen.

Gjennomføring:

Karakternivå:

Faglærers vurdering av rammevilkårene

Undervisningslokaler: De fleste forelesningene har vært i U. Pihl, men enkelte på Dragefjellet og på realfag. Mangel på fast forelesningssted er et problem for et så stort emne med mange ferske studenter. Lab i kvantitativ metode har foregått i Medborgerlaben, noe som var mulig pga undervisers tilknytning. Dette er flotte og egnede lokaler. For kvalitativt metodeverksted har det ikke vært mulig å finne egnet lokale, fordi UiB ikke har rom med løse bord som er egnet for å organisere 100 studenter i gruppearbeid. Etter mye arbeid fikk vi tak i det største seminarrommet i Bjørn Christiansens hus, men vi måtte likevel dele gruppen i to og forholde oss til ulike tidspunkt hver uke, noe som har gått ut over oppmøte.

Læringsplattform: Mitt UiB har blitt tatt i bruk på emnet for første gang, og ser ut til å fungere omtrent som forventet. Oppsett av innleveringsoppgaver til seminargrupper forutsetter at seminarledere får hjelp, men når dette først er gjort er SpeedGrader via Mitt UiB svært godt egnet til å godkjenne og kommentere innleveringsoppgaver.

Obligatoriske aktiviteter: Emnet har mange obligatoriske aktiviteter, med to obligatoriske arbeidskrav i metode og obligatorisk seminarløp. Dette er krevende for studentene, men gir helt klart gode resultater i tilegningen av pensum.

Vurderingsformer: Emnet har seks timers skoleeksamen. Eksamensformen er egnet ut pensum på emnet, men det bør vurderes å innføre mappeevaluering for å ta arbeid i løpet av semesteret med i vurderingen.

Forkunnskaper: Nedleggelsen av SV100 utgjør en utfordring for metodeundervisningen på kurset, fordi studentene ikke lenger kan antas å ha grunnleggende forkunnskaper om samfunnsvitenskapelige metoder og tenkemåter.

Faglærers kommentar til evalueringer via seminarleder

Seminarledere ble bedt om å utføre evalueringer på siste seminargruppe, og fikk en spørsmålsliste å ta utgangspunkt i. En seminarleder har ikke rapportert tilbake. Resultatene som har kommet inn speiler tilbakemeldinger gitt i andre kanaler.

Deler av stoffet oppleves som vanskelig av studentene, mens de ellers er relativt fornøyde med undervisningen. Vanskelige elementer er kvantitativ metode, samt enkelte forskningstradisjoner, spesielt koblinger mellom samfunnsvitenskapelige og humanistiske teorier om publikum.

Studentene ble spurt om å kommentere enkelte endringsforslag, blant annet blokkundervisning og mappeevaluering. De er i all hovedsak positive til dette.

En del studenter på film og tv opplever kurset som for teoretisk og lite relevant for deres praktiske utdanning. Med oppstart av nye praktiske program vil ikke lenger disse studentene ta Mevi 102.

Faglærers samlede vurdering, inkludert forslag til forbedringstiltak

Etter flere års engasjement i ulike former på kurset hadde undertegnede i år emneansvaret for første gang på flere år. Det ble gjennomført en større endring i undervisningsopplegg: innføring av kvalitativt metodeverksted. Ellers har kurset i hovedsak fulgt tradisjonelt opplegg.

Innføringen av kvalitativt metodeverksted innebar en omdisponering av undervisningen i kvalitativ metode. Antall forelesninger ble redusert fra fire til to og veiledning på tekstutkast til metodeoppgave redusert til et møte pr gruppe. I stedet ble studentene tilbudt tre "metodeverksted" med veiledning fra flere faglærere som en ramme rundt arbeidet med metodeoppgaven. Studentene satt sammen i grupper og jobbet, mens faglærere sirkulerte og ga tilbakemeldinger underveis. Hvert metodeverksted hadde en definert målsetning: utforming av problemstilling, utforming av intervjuguide, og analyse av innsamlet materiale. Studenter og deltagende faglærere var positive. Alle metodeoppgaver ble til slutt godkjent, og noen holdt høyt nivå.

Metodeverkstedet ble likevel preget av en del andre utfordringer. Den første var mangel på egnet lokale, som beskrevet over. Den andre var vekslende oppmøte, der en relativt stor gruppe studenter lot være å møte opp og dermed ble hengende etter i arbeidet med metodeoppgaven. Man kan vurdere om dette skyldes dårlig informasjon til studentene, men det ble informert om alle arbeidskrav og undervisningsformer på orienteringsmøte, første forelesning, andre forelesning, egen side i Mitt UiB, kunngjøring i Mitt UiB og i

arbeidshefte, samt enkeltvis til alle som tok kontakt og stilte spørsmål. Flere studenter ga likevel uttrykk for at de ikke forstod timeplanen sin eller hvilke arbeidskrav de skulle utføre. Et forslag til neste år er å innlede semesteret med en oppgave i Mitt UiB, der studentene må lese en informasjonstekst og svare på spørsmål for å vise at de har fanget opp informasjonen.

Et annet forslag til forbedringer er at pensum og forelesningsrekke for modulen teori og forskningshistorie bør endres, da denne er for omfattende og faglig ambisiøs ut fra studentenes forkunnskaper. Det er krevende for studentene å forholde seg til to innføringsbøker, og en klar tilbakemelding fra seminarledere og studenter er at Hagens *Medias publikum* dessverre ikke blir lest, fordi studentene mener den er for gammel. Tekstsamlingen av Brooker & Jermyn bør også bort fra pensum fordi det blir for vanskelig for studentene å lese mange spredte originalbidrag på engelsk. Selv med en forelesning (og tilhørende seminar) med innføring i humanistiske publikumsteorier, var tilbakemeldingen at de ikke klarte å plassere dette stoffet i forhold til de samfunnsvitenskapelige tradisjonene som ellers vektlegges på emnet.

Derimot er det vellykket å få studentene til å lese noen få nøye utvalgte originaltekster som er solid plassert i de mest sentrale tradisjonene i forskningshistorien. Pensumtekster av Hall, Morley og Radway ga opphav til gode innleveringsoppgaver og solide eksamensbesvarelser på en oppgave om Cultural Studies.

Det er grunn til å tro at en del av utfordringenes om beskrives kunne vært løst ved å innføre blokkundervisning på emnet, slik at studentene fikk færre elementer å konsentrere seg om på en gang. Jeg vil foreslå å utforme en undervisningsplan med tre adskilte blokker, der de først gjør ferdig undervisning og innleveringer i kvantitativ metode, så kvalitativ metode (rekkefølgen på disse to kan byttes etter behov) og til sist teori og forskningshistorie.

Brita Ytre-Arne, førsteamanuensis
Institutt for informasjons- og medievitenskap
Bergen, 29. juni 2017

Faglærers vurdering av gjennomføring

MEVI 103 ble gjennomført høsten 2017. Undertegnede var emneansvarlig for dette emnet for første gang, i tillegg hadde emnet undergått store pensumendringer under høsten 2016 i regi av emneansvarlig Asbjørn Grønstad. Grønstad hadde forskningsfri og var i USA høsten 2017, og undertegnede var satt inn som vikar i en 20% stilling. Det var dermed en del utfordringer knyttet til utførelsen av emnet. Det var 12 forelesninger som faglærer utførte. Det ble også tilbudt seminarundervisning ledet av to seminarledere. Utfordringene var følgende:

- Seminarlederne hadde tidligere erfaring fra det eldre opplegget på MEVI 103, men var usikre på det nye opplegget. Dette innebar blant annet det nye pensumet, men gjaldt særlig formen på arbeidshefter som benyttes til undervisningen på seminarer. De eldre arbeidsheftene var utarbeidet av Håvard Legræid for flere år siden, og gjenspeilet ikke det nye pensumet. Disse heftene tar, på grunn av sin alder, naturlig nok heller ikke opp muligheten med digitale læringsverktøy av typen Mitt UiB.
- Seminarledere ønsket at faglærer skulle utarbeide et nytt hefte for seminarene, men dette fikk ikke faglærer beskjed om før etter at undervisningen var startet. Det ble forsøkt å etablere hva som hadde blitt gjennomført i Høsten 2016, men intet skriftlig materiale ble funnet for dette. Faglærer fikk utarbeidet noen mulige oppgaver som så ble inkorporert i arbeidshefter av seminarlederene, og disse ble lagt til grunn for seminarene.

Refleksjon:

Arbeidsheftet for MEVI 103 trenger en revidering slik at det passer det til en hver tid gitte pensum og aktuelle læringsplattformer. Det bør også utarbeides klarere retningslinjer for hva som er påtenkte arbeidsoppgaver for seminarlærer og faglærer, i sær når disse er inne i midlertidige stillinger. Revisjonen av arbeidshefter var ikke på forhånd forespeilet hverken seminarledere eller faglærer, og det oppstod en del uklarheter der.

Etter at arbeidshefter ble revidert så virket det som om seminarundervisningen gikk bra, men seminarene rakk ikke over samtlige tema som ble dekket på forelesningene.

Emnet er et innføringsemne i Medievitenskap og har et stort antall studenter. Oppmøtet har vært helt greit, men de fleste studentene ga uttrykk for at forelesningstidspunktet kl 0815 hver onsdag var lite egnet. Da seminarene har obligatorisk oppmøte og forelesningene ikke, var det en del studenter som ga inntrykk for at seminarene var viktigere siden det der ble ført fravær. Det bør vurderes om obligatorisk oppmøte skal innføres for både seminar og forelesninger, slik at ikke deler av undervisningen fremstår som viktigere.

Faglærers vurdering av rammevilkårene

Undervisningslokaler: Forelesningene har funnet sted i det store auditoriet på U.Phil. Rommet er et tradisjonelt auditorium, og åpner ikke for diskusjon eller interaksjon mellom lærer og studenter. Siden emnet legger stor vekt på analyse og selvrefleksjon er det sterkt ønskelig at et annet rom benyttes, feks. et hvor det er flatt gulv og lyden bærer bedre nedover. Emnet har fokus på bla. analyse av film, og i denne sammenheng er det nødvendig å vise filmklipp. Dette opplevdes som støy av studentene på lesesaler rundt om på U.Phil. Videre var de tekniske løsningene på auditoriet

ikke alltid i stand, og IT måtte ved et tilfelle tilkalles når prosjektoren ikke fungerte. Aud på U.Phil vurderes som en rom lite egnet til interaktiv og multimedial undervisning.

Kommentarer til studentevaluering

Seminarleder har gjennomført evaluering på siste samling, og sendt emneansvarlig en detaljert rapport. Studentene har delte meninger om emnet. De mener blant annet at noen av pensumbøkene er vanskelige tilgjengelig. Dette gjelder særlig Sturken og Cartwright *Practices of Looking*. Dette var også tilbakemeldingen faglærer fikk fra studentene under forelesning. Faglærer stiller seg forstående til studentenes innsigelser, og lurte på om *Practices of Looking* er en bok bedre egnet til et 200-nivåemne. I så fall kan det anbefales at denne boka skiftes ut fra MEVI 103, og at Studentene kommenterte at enkelte forelesninger hadde blitt utsatt. Dette var fordi faglærer hadde dobbeltsidig mykoplasma lungebetennelse, noe som også ble fortalt til studentene i plenum og som undertegnede bad om unnskyldning for.

Helhetsvurdering:

Mevi 103 er et emne som trenger en revidering både i forhold til pensum, arbeidshefte og mulig undervisningslokale. Det er også en del uklarhet om hva som skiller dette emnet fra MEVI 104 som gikk samtidig, og en klarere fagprofil på disse to emnene i forhold til hverandre kunne vært en ide. Slik det var nå var det mange studenter som blandet pensum fra disse to emnene på sine eksamensbesvarelser, og resultatet var at de spesielt på skoleeksamen ikke svarte på spørsmålene foran seg. Selvsagt er emner overlappende, men det opplevdes her som om skillet mellom Mevi 103 og 104 var noe uklar for studentene.

Vurdering av mevi165, våren 2017

Studenter og lærere

31 studenter avla eksamen. Karakterfordelingen: A: 8, B: 13, C: 10, Av dem som avla eksamen, følger 14 bachelorprogrammet i journalistikk, 14 bachelorprogrammet i film og TV, mens tre er journalistikkstudenter fra tidligere kull.

Lærere: Per Christian Magnus, video, Siri Løken, NRK, lyd. Kursansvarlig: Terje Angelshaug, tekst og foto etc.

Pensumlitteratur:

Olav Njaastad (2010): TV-reportasjen, Oslo: Gyldendal (163 sider)

Steen Steensen (2016): Stedets sjanger, 2. utgave, Høyskoleforlaget (277 sider)

Berit Hedemann (2006): Hør og Se, Cappelen Damm (180 sider)

Vurdering

Årets kurs ble lagt opp etter mønsteret som har vært fulgt de siste tre årene. Studentene skal gjennom kurset forstå reportasjesjangerens kjennetegn og være i stand til å lage reportasjer på ulike plattformer (tekst, fotos, lyd og video). Studentene velger selv plattform for eksamensarbeidet sitt og alle plattformer var representert blant årets eksamensreportasjer. Variasjonen i valg av plattformer har aldri vært større. Jeg tar det som et tegn på at det faglige tilbudet i programmet stadig utvider studentenes praktiske kompetanse. Av de fire plattformene vi underviser i på MEVI165, er den rene fotoreportasje og lydreportasjen det studentene er mest usikre på når de kommer. Ettersom bevisst fotokunnskap og kompetanse på lyd er viktig for studenter som skal ut i et arbeidsmarked der krav til allsidighet er økende, bør disse plattformene vies større oppmerksomhet i journalistikkstudiet fra første stund.

Basert på samtaler med studenter er det grunn til å tro at opplegget for MEVI165, med hovedvekt på obligatoriske oppgaver og hyppige, individuelle tilbakemeldinger, fungerer bra. En skriftlig evaluering viste at studentene hadde hatt godt faglig utbytte. 28 av 31 ga karakter 4 eller bedre på faglig utbytte. De aller fleste ga 5 eller 6 (toppkarakter). Det var særlig gledelig å legge merke til at film/TVstudentene var minst like positive som journalistikkgruppen. Prosessen med å integrere film/TV-studenter i dette journalistikk-kurset har tatt sin tid, men årets tilbakemelding er enda en bekreftelse på at det har lyktes godt.

I fjorårets kursevaluering tok jeg opp forholdet til Nordiske Mediedager og foreslo at studentinnsats der burde være frivillig. Dette fordi konferansen legges midt i studentenes eksamensperiode og den er lite relevant som arena for reportasjearbeid. Ordningen ble gjennomført i år. Studentene valgte fritt om de ville delta på arrangementet. Jeg har ikke fått noen klager, verken fra studenter eller NMD på denne ordningen.

Oppsummering

Reportasje er en spennende, men krevende sjanger. Begrepet misbrukes daglig i diskusjoner om journalistikk der likt og ulikt kalles reportasje. Å gi studentene forståelse for og kunnskaper om sjangeren slik at de kan boltre seg i alle reportasjens farger, krever arbeid og modning. Den fortellende journalistikken er viktig, men et kurs fra mars til mai kan bare gi studentene en første smak av noe som kan gi dem livgivende tilfredsstillelse som journalister så lenge de kan forme ord og bilder. Den fremtidige journalistikkutdanningen må gi større rom for sjangeren og utvide registeret av plattformer den kan dyrkes på.

Årets kurs er foreløpig siste versjon av et kurs som har vært i kontinuerlig forandring gjennom den tiden jeg har hatt ansvaret for det. Det har vært praktisk orientert og forelesningene har i svært liten grad forholdt seg til pensum. Noen studenter har savnet større oppmerksomhet omkring det teoretiske grunnlaget for sjangeren uten at det på noen måte har utviklet seg til et krav om forandring. For de fleste er dagens ordning utmerket. Jeg tror likevel at det kunne øke forståelsen for sjangeren om en la inn en eller to forelesninger/workshops om sjangerens historikk og kjennetegn. Det vil imidlertid være viktig å knytte slik undervisning tett til praktiske eksempler.

Av pensumlitteraturen er Berit Hedemanns bok ti år gammel. Den er god, men en ny bok av Lars Nyre og Linda Eide om lydjournalistikk bør vurderes som alternativ.

21. juni 2017

Terje Angelshaug

MEVI254

Evaluering

Hausten 2017

Emneansvarleg Øyvind Vågnes og Paulo Chavarria

Hausten 2017 tok 17 studentar til på sitt siste år på bachelorstudiet på film og tv i nye lokale i Media City Bergen-komplekset. I løpet av semesteret skal dei spesialisere seg i ein fagfunksjon, og i gruppesamarbeid lage ein filmproduksjon. Emneansvarlege la vekt på å la studentane få godt med tid til manusutvikling dei første vekene, dette fordi studentgruppa får god innsikt i manuskomposisjon og -struktur ved sjølve å utvikle eit kortfilmmanus, og fordi det viser seg å vere ei kvalitetssikring med omsyn til filmproduksjonane. Tre manus vart valde ut til haustproduksjonar, og studentane vart plasserte i tre produksjonsgrupper med fagfunksjonar (regi, foto, klipp, lyd, produsent).

Kurset kombinerte tett oppfølging ved lærekrefter i staben, inkludert emneansvarlege og faglærar Jade Hærem Aksnes, med workshops med eksterne faglærarar over ein intens to vekers-periode etter at manus var valgt. Deretter gjekk gruppene inn i produksjon, tidvis med oppfølging av faglærarar undervegs. Vedvarande oppfølging over tid (formative assesement) vart kombinert med ei evaluering ved vegg ende (summative assessment), der innlevert arbeid vart vurdert som bestått/ikkje bestått.

Nytt av året var at studentgruppa hadde eit oppsummerings- og evalueringsmøte med faglærarar ved semesterslutt, etter at haustens produksjonar var vist i Bergen Kino. Der kom studentane med ei rekkje innspel som vi tek med oss inn i 2018. Workshopen med filmforbundet kan med fordel lausrivast frå to vekers-perioden, då denne er ganske tett. Filmforbundet byr på viktige innsikter, men desse er ikkje knytte direkte til den foreståande filmproduksjonen om hausten. Vidare foreslo studentane at manusvalget i påfølgande semester, då dei skal lage eksamensfilm, kunne effektiviserast, slik at gruppene kan komme tidlegare i gang med den tidlege fasen av preproduksjon, med utvikling av teknisk manus o.l., location scouting, etc. Dette var gode innspel, og kursplanen for våren 2018 blei revidert deretter. Modellen med oppsummeringsmøte, ein kollektiv arena for summativ evaluering, var dermed noko vi som emneansvarlege ønskjer å gjenta.

Øyvind Vågnes